

844.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 12 listopada 1928 r.

o zniesieniu gminy wiejskiej Słotwiny w powiecie nowosądeckim, województwie krakowskim i o włączeniu jej terytorjum do gminy wiejskiej Krynica Wieś w tymże powiecie i województwie.

Na mocy art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 770) zarządzam co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Słotwiny w powiecie nowosądeckim, województwie krakowskim znosi się, a terytorjum jej włącza się do gminy wiejskiej Krynica Wieś w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1929 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

845.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 26 października 1928 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 828) zarządzam co następuje:

§ 1. Punkt d) § 35 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 859) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 5 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 710) otrzymuje następującą redakcję:

„Kandydaci, którzy ukończyli dwuletni kurs (od r. 1925/26 do r. 1926/27) przy Studium Wychowania Fizycznego w Poznaniu, oraz ci którzy ukończyli dwuletni kurs (od r. 1927/28 do r. 1928/29) przy Studium Wychowania Fizycznego w Krakowie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Świtalski

846.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 8 listopada 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu, Komunikacji, Spraw Wojskowych, Robót Publicznych, Poczty i Telegrafów oraz Reform Rolnych o książeczkach obrachunkowych.

Na podstawie art. 28 i 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324) zarządzam się co następuje:

§ 1. We wszystkich zakładach pracy, zatrudniających powyżej czterech robotników, każdemu robotnikowi najpóźniej w siedem dni po rozpoczęciu pracy powinna być bezpłatnie wydana przez pracodawcę książeczka obrachunkowa.

Przy zatrudnianiu marynarzy na statkach morskich będą miały nadal zastosowanie w zakresie niniejszego rozporządzenia odpowiednie przepisy, zawarte w ustawach morskich.

§ 2. Książeczka obrachunkowa powinna zawierać następujące dane:

I. Część umowna:

- 1) nazwisko pracodawcy lub nazwa przedsiębiorstwa;
- 2) nazwisko i imię robotnika;
- 3) data rozpoczęcia pracy;
- 4) rodzaj umowy o pracę (np. na okres próbny, na okres wykonania określonej roboty, na czas określony, na czas nieokreślony), a w wypadku zawarcia umowy na czas określony, nadto termin rozwiązania umowy o pracę;
- 5) rodzaj zatrudnienia;
- 6) wysokość wynagrodzenia i zasady jego obliczania (np. akord, premia, dniówka, dniówka gwarantowana, stałe wynagrodzenie i t. p.);
- 7) terminy wypłat wynagrodzenia;
- 8) wysokość opłat za korzystanie przez robotnika ze świadczeń ze strony pracodawcy;
- 9) inne warunki umowy o pracę, o ile strony zawierające umowę uznają za potrzebne wpisać je do książeczki.

II. Część instrukcyjna:

- 10) zwięzły wyciąg z przepisów prawnych oraz z regulaminu pracy, względnie obwieszczenia wewnętrznego, określających prawa i obowiązki stron.

III. Część rozrachunkowa:

- 11) dokonywane każdorazowo wypłaty wynagrodzenia ze wskazaniem poszczególnych rodzajów potrąceń, wyszczególnionych w ust. 3 art. 32 i w art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników z wymienieniem wymierzonych robotnikowi kar pieniężnych i powodów ich wymierzenia.

§ 3. Książeczkę obrachunkową robotnik przechowuje u siebie, celem zaś wpisania do książeczki obra-

chunkowej niezbędnych danych oddaje ją pracodawcy wzamian za co otrzymuje dowód w postaci stosownego znaczka.

Pracodawca obowiązany jest dokonać niezbędnych wpisów w ksiąteczce w czasie nie przekraczającym okresu niezbędnie potrzebnego na ich dokonanie.

Po wpisaniu niezbędnych danych pracodawca zwraca robotnikowi ksiąteczkę obrachunkową przy wypłacie, przyczem robotnik oddaje otrzymany znaczek.

W tych zakładach pracy, gdzie są prowadzone dwie ksiąteczki obrachunkowe dla każdego robotnika, wzamian za ksiąteczkę składaną pracodawcy, robotnik otrzymuje ksiąteczkę, przechowywaną u pracodawcy.

§ 4. Wzory ksiąteczek obrachunkowych dla poszczególnych kategorii zakładów pracy, podlegających całkowicie lub częściowo nadzorowi inspekcji pracy, są zatwierdzane przez właściwych okręgowych inspektorów pracy.

W razie braku wzorów, wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, obowiązują ogólne wzory (z częścią rozrachunkową i bez tej części) ksiąteczki obrachunkowej zatwierdzone przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w trzy miesiące po jego ogłoszeniu.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

847.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 8 listopada 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu, Spraw Wojskowych, Komunikacji, Poczty i Telegrafów, Robót Publicznych oraz Reform Rolnych w sprawie ksiąg płacy i wykazów wypłat robotniczych oraz ksiąg niezbędnych dla kontroli nad stosunkiem pracy.

Na podstawie art. 24 i 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie zakłady pracy, zatrudniające robotników, obowiązane są prowadzić księgi płacy (kontowe), względnie wykazy wypłat robotniczych (listy płacy, listy zarobkowe i t. p.).

Księgi płacy i wykazy wypłat robotniczych powinny być dokładnym obrazem rozrachunków z robotnikami, t. j. powinny zawierać dane w sprawie dokonywanych wypłat wynagrodzenia oraz w sprawie dopuszczalnych prawnie potrąceń z wynagrodzenia, dokonywanych

przy wypłatach, umożliwiające władzy nadzorczej sprawdzanie prawidłowości wypłat i potrąceń.

Księgi płacy i wykazy wypłat robotniczych powinny zawierać następujące dane:

- 1) Nr. porządkowy;
- 2) nazwisko i imię robotnika;
- 3) rodzaj zatrudnienia robotnika;
- 4) datę wypłaty;
- 5) wynagrodzenie z wyszczególnieniem:
 - a) okresu czasu, za który przypada wypłata,
 - b) ilości godzin nadliczbowych i wysokości zapłaty za godziny nadliczbowe w zakładach pracy, podlegających ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2, poz. 7),
 - c) ogólnej sumy wynagrodzenia pieniężnego,
 - d) ogólnej sumy wynagrodzenia w naturze,
 - e) łącznej sumy wynagrodzenia (pieniężnego i w naturze);
- 6) potrącenia;
- 7) sumę wynagrodzenia przypadającego do wypłaty.

W rubryce „wynagrodzenie” powinny być nadto zamieszczone podrubryki jak: stałe wynagrodzenie, dniówka, akord, premja, inne wynagrodzenie dodatkowe oraz ilość jednostek akordowych i t. d. zależnie od tego, jaki system obliczania zarobków stosuje dany zakład pracy w stosunku do swych robotników.

W rubryce „potrącenia” powinny być zamieszczone podrubryki, jak: kasa chorych, fundusz bezrobocia, inne ubezpieczenia społeczne, każde oddzielnie, podatek dochodowy, inne potrącenia z tytułów, przewidzianych w ust. 3 art. 32 i w art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników, każde oddzielnie.

Ponadto pracodawcy mogą zamieszczać w księgach płac i wykazach wypłat inne dane dotyczące rozrachunku z robotnikami.

§ 2. Zakłady pracy, podlegające całkowicie lub częściowo nadzorowi inspekcji pracy, a zatrudniające powyżej czterech robotników, obowiązane są prowadzić księgę imienną robotników oraz, na żądanie inspektora pracy właściwego obwodu, księgę do uwag inspektora pracy według załączonych wzorów (załączniki Nr. 1 i Nr. 2).

Księgi te powinny być prowadzone w formie książki sznurowej. Do osznurowania i przyłożenia pieczęci lakowej księgi powinny być przedstawione inspektorowi pracy właściwego obwodu.

§ 3. Wykazy i księgi powinny być przechowywane w zakładzie pracy przez okres pięcioletni.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w trzy miesiące po jego ogłoszeniu.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*